

THE APPROACH OF LINGING IN BAHATTİN KARAKOCC'S POEMS

Ammar Hamli MUARICH¹

Researcher, University of Baghdad, Iraq

Abstract:

The poet (Bahaeddin Karakoc) is considered one of the leading poets in Turkish poetry and literature in the twentieth century. He was born on March 5, 1930 in the town of Al-Bustan in Kahramanmaraş Governorate, southeastern Turkey. He has poet brothers, the famous poets Abd al-Rahim Karakoc and Ertugrul Karakog. Bahauddin Karakoc wrote a lot of works in his 88-year-old life. Teacher-poet Bahauddin Karakoc died on October 16, 2018. He was buried in Cihadil Cemetery in his hometown, Kahramanmaras.

The poet wrote many important books of poetry, such as Siran and the Voice of the Deaf, A Pair of White Eagles, Layla and the Love of the Day. He deftly dealt with themes such as blame, grief, separation, reunion, and longing in his poems. He deserved many awards, and his works were especially embraced by the Turkish people. The poet emphasizes longing, which he means in the same sense as longing. Since longing, as a psychological concept, is in fact a phenomenon that sometimes drives a person into depression, While it is possible to achieve some compatibility in this concept with the impossible. For example, accidents such as impossible love and death leave nothing but longing in man. Where his longing continues until he dies, that is, the separation that cannot be met. This impossible aspect of the concept of longing, as it particularly affects the person. The journey of longing, continuing with hopes and dreams until the day of reunion, takes on an emotional structure with the language of poets. Longing, as a concept emotionally charged from head to toe, found its place in the poems of the poet Bahauddin Karakoc, who wrote very emotional and touching longing poems, He explained this concept in Poems.

We begin our work with this comprehensive summary. Then, after introducing the life and literary personality and the works of Bahaeddin Karakoc, one of the most important poets of Turkish literature in the twentieth century, the concept of longing will be emphasized. Finally, we will deal with the understanding of longing in the immortal poems of Bahauddin Karakoc.

 <http://dx.doi.org/10.47832/2717-8293.22.38>

¹ ammahamli@colang_uobaghdad.edu.iq

Key Words: Longing, Bahauddin Karakoc, Poetry, Poet, Literature, Longing, Baldness, Waiting, Victory, Refraction, Passion, Interpretation and Thought, Kinship, Reunion, Separation, Homelessness.

BAHATTİN KARAKOÇ'UN ŞİİRLERİNDE ÖZLEM ANLAYIŞI

Ammar Hemli MAARIÇ

Araş. Gör, BAĞDAT ÜNİVERSİTESİ, Türkiye

ÖZET:

Bahaettin KARAKOÇ (Bilinen Adıyla Bahattin KARAKOÇ) 20. asır Türk Şiir ve Edebiyatının önde gelen şairlerindendir. 5 Mart 1930 tarihinde Türkiye'nin güneydoğusunda bulunan Kahramanmaraş ilinin Elbistan ilçesinde, yine kendi gibi meşhur şairler olan Abdurrahim KARAKOÇ ve Ertuğrul KARAKOÇ'un kardeşi olarak dünyaya geldi. 88 yıllık ömrüne oldukça fazla eserler sığdıran Usta Şair Bahattin KARAKOÇ, 16 Ekim 2018 tarihinde hayata gözlerini yummuştur. Mezarı, memleketi Kahramanmaraş'ta bulunan Şeyhadil Mezarlığındadır.

Seyran, Kar Sesi, Bir Çift Beyaz Kartal, Beyaz Dilekçe ve Leyl ü Nehar Aşk gibi pek çok önemli şiir kitabına imzasını atmış olan şairin kalemi oldukça güçlüdür. Sitem, kahır, ayrılık, kavuşma ve hasret gibi temaları, şiirlerinde ustalıkla işlemiştir. Pek çok ödüle layık görülmüş, eserleri özellikle Türk Halkı tarafından benimsenmiştir.

Özlem, hasret ile aynı anlama gelmektedir. Kişi sevdiği bir kişiye veya nesneye, ayrı kaldığı zaman özlem duymaktadır. Psikolojik bir kavram olarak özlem, kişiyi zaman zaman buhrana sürükleyen bir olgudur. Nitekim bazı özlemi duyulan şeylere kavuşmak mümkün iken; bazısına ise olanaksızdır. İmkansız aşklar, ölümler gibi hadiseler, geriye yalnızca özlem bırakır. Vuslatı yani kavuşması mümkün olmayan ayrılıklar olarak, özlemi ölünceye kadar devam eder. Özlem kavramının bu imkansız tarafı, bilhassa özlem duyan kişiyi derinden etkiler. Kavuşma gününe kadar, ümit ve hayal ile devam eden özlem yolculuğu, şairlerin diliyle duygusal bir yapıya bürünür. Baştan aşağı duygu yüklü bir kavram olarak özlem, Usta Şair Bahattin KARAKOÇ'un şiirlerinde yer bulmuştur. Oldukça duygulu ve dokunaklı özlem şiirleri yazan Bahattin KARAKOÇ, bu kavramı şiirlerinde derinlemesine işlemiştir.

Çalışmamıza bu kapsamlı özet ile başlıyoruz. Ardından 20. Yüzyıl Türk Edebiyatının en mühim şairlerinden biri olan Bahattin KARAKOÇ'un yaşamı, edebi kişiliği ve eserleri tanıtıldıktan sonra özlem kavramı üzerinde durulacaktır. Son olarak Bahattin KARAKOÇ'un ölümsüz şiirlerinde özlem anlayışı, tarafımızca işlenecektir

Anahtar Kelimeler: Özlem, Bahattin Karakoç, Şiir, Şair, Edebiyat, Hasret, Sıla, Beklemek, İntizar, İnkisar, Duygu ve Hissiyat, Yorum ve Düşünce, Vuslat, Kavuşmak, Ayrılık, Gurbet.

GİRİŞ:

Bahattin KARAKOÇ, yaşamı, sanat ve edebi yönü, eserleri:

Bahaettin KARAKOÇ (Bilinen Adıyla Bahattin KARAKOÇ) 20. asır Türk Şiir ve Edebiyatının önde gelen şairlerindendir. 5 Mart 1930 tarihinde Türkiye'nin güneydoğusunda bulunan Kahramanmaraş ilinin Elbistan ilçesinde, yine kendi gibi meşhur şairler olan Abdurrahim KARAKOÇ ve Ertuğrul KARAKOÇ'un kardeşi olarak dünyaya gelmiştir. Nitekim 15 Aralık 1988 tarihinde kendi kurmuş olduğu dergi olan Dolunay Dergisi'nin yazıhanesinde vermiş olduğu röportajda, doğum tarihi, yeri ve dönemin şartları hakkında bilgiler sunmaktadır. (NARLI, 1996: 30).

Bahattin KARAKOÇ'un ailesi, sanatla içli dışlı olan, sanatsever kimseler olarak, evladı Bahattin KARAKOÇ'u bu minvalde yetiştirmiştir. Doğup büyüdüğü toprakların coğrafyası, Bahattin KARAKOÇ'un küçük yaşlarda şiir başta olmak üzere edebiyatın çeşitli dalları ile tanıştırmıştır. Babası Ümmet Bey adında ulemadan bir zattır. Annesi Fatma Hanım ise, ev hanımıdır. 5 erkek 4 kız olmak üzere toplamda 9 kardeş olan Bahattin KARAKOÇ, kardeşleri Abdurrahim KARAKOÇ ve Ertuğrul KARAKOÇ'la birlikte, *Karakoçlar* namıyla tanınan aynı ailenin meşhur şairleridirler.

Büyük Türk Şairi Bahattin KARAKOÇ, ilkokul eğitimine hemen pek çok şair ve yazar gibi kendi köyünde başlamış ve burada bitirmiştir. Dönemin Devlet Başvekili İsmet İNÖNÜ'nün girişimleriyle yurdun dört bir yanında açılmış olan ve halkı eğitime gayesi güden köy enstitülerinde eğitime devam etmiştir. Bu bağlamda Adana'nın Düziçi Köyünde ve beraberinde Hasanoglu Köyünde bulunan enstitülerde eğitim gören Bahattin KARAKOÇ, 1944 yılında ilk memuriyetini almıştır. Memleketi Kahramanmaraş'ta bulunan çeşitli sağlık kuruluşlarında 33 yıla yakın bir zamanda memurluk vazifesini yerine getirmiştir. Ardından kendi rızasıyla 1982 yılında bu memuriyetten emekli olmuştur. (İNCİSOY, 2022:1)

Usta Yazar Bahattin KARAKOÇ'un ilk çıkardığı şiirleri, dönemin meşhur gazetelerinden Yurt Gazetesinde yayınlanmaya başlamıştır. İlk şiirini yine bu gazetede, 1949 tarihinde 19 yaşında iken yayınlamıştır. Bu tarihten sonra 1960 senesine kadar yine çeşitli pek çok gazete ve dergilerde şiirleri yayınlanmaya devam etmiştir. Kendisine asıl şöhretini kazandıran ve sanat camiasında tanınırlığını artıran ilk büyük girişimi, 1973 senesinde yayınladığı ve Seyran adını verdiği şiir kitabı ile olmuştur. Bunun ardından yıllar sonra yazmış olduğu Bir Çift Beyaz Kartal başlıklı şiir kitabını 1986 yılında yayınlamasının ardından, pek çok sanat muhitince takdir görmüş ve aynı yıl, bu eseriyle şiir dalında Türkiye Yazarlar Birliğinin ödülünü almaya layık görülmüştür. Bu tarihten itibaren, bizzat kendisinin başlattığı bir proje olarak Dolunay ismini verdiği bir dergi çıkarmıştır. 36 sayılık yayın hayatında Dolunay Dergisi, oldukça meşhur ve takdir gören bir dergi olma potansiyelini hiçbir zaman yitirmemiştir. (İNCİSOY, 2022:2)

1991 tarihinde, Türkiye'nin din işleri ile ilgilenen resmi kurumu Diyanet İşleri Başkanlığı'nın başlattığı bir yarışmada, Beyaz Dilekçe isimli şiiri ile birincilik ödülüne layık görülmüştür. Bundan iki yıl sonra 1993 tarihinde "Türkçenin Uluslararası 2. Şiir Şöleni"

başlıklı etkinlik için gitmiş olduğu Kazakistan'ın Almatı isimli yerleşkesinde "Büyük Abay Ödülü" isimli ödülü elde etmiş ve Kazak Türkleri tarafından ilgiyle karşılanmıştır. 2014 yılında ise, memleketi Kahramanmaraş'ta bulunan Sütçü İmam Üniversitesi'nin tensipleriyle, fahri doktora unvanını almıştır. Hemen bir yıl sonra 2015'te, Türkiye'nin en geniş kapsamlı yazar hareketi olan Türkiye Yazarlar Birliği tarafından "2015 yılı Yazar, Fikir Adamı ve Sanatçıları Ödülleri" dalında üstün hizmet ödülüne layık görülen şair ve yazar Bahattin KARAKOÇ, 16 Ekim 2018 tarihinde, canından çok sevdiği memleketi Kahramanmaraş'ta hayata gözlerini yummuştur. (YILDIRIM, 2005:23)

Edebi Şahsiyeti:

Şiirle iştigal edişi, henüz çocuk yaşlarında olmuştur. Ailesi, şiir ve edebiyata oldukça düşkün olduğu için, bu edebi zevkten hiçbir zaman mahrum kalmamıştır. Şiire çok küçük yaşlarda başlasa da ilk yayınladığı şiir, kendisi on dokuz yaşındayken olmuştur. Kahramanmaraş'ta bulunan Sütçü İmam Üniversitesi'nde yapmış olduğu bir konferansta kendi bahsettiği üzere ilk şiirini esasında 12 yaşında yayınlacakken, Büyük Türk Edebiyat Araştırmacısı Nihad Sâmî BANARLI'nın ikazı dolayısıyla yayın hayatını bile isteye geciktirdiğini kaydeder. Hatta o dönemlerde Nihad Sâmî BANARLI'ya öfkeli olduğunu kaydeder. Bu durum karşısında öfekelenen küçük Bahattin KARAKOÇ, sinirlenip büyük bir şair olmaya yemin etmiştir. (NARLI, 1996: 35).

Bahattin KARAKOÇ'un şiire yönelmesi ve bu alanda ustalaşmasının yegane sebebi muhakkak ki ailesidir. Nitekim ailesinden çıkan ve Bahattin KARAKOÇ'un kardeşi olan Abdurrahim KARAKOÇ, tüm Türklerce meşhur Mihriban şiirinin yazarıdır. Böylesi bir muhitte yetişip, şiiri hiçbir zaman bırakmayan Bahattin KARAKOÇ, şüphesiz Türk Edebiyatının gördüğü en önemli şairlerden biri olmuştur.

Şiirlerinin başlıca konusu doğal faktörlerdir. Doğayı öylesine ince işlemiştir ki, şiirlerini okuyunca sanki bir kır bahçesinde papatyalar içinde geziyor hissi vermektedir. Bununla beraber aşk ve insani duygular gibi daha manevi atmosferde şiirleri de bir hayli çoktur. (AYDEMİR, 2019:14) Dede Korkut ve Kerem ile Aslı gibi meşhur Türk Destanlarından izler taşıyan şiirleri dolayısıyla kendisine lakap olarak "Türk edebiyatının Beyaz Kartalı" verilmiştir. Türk Edebiyatının Beyaz Kartalı Bahattin KARAKOÇ, bazı şiirlerini *Baba Deliorman*, *Said Yaylalı*, *Aşık Rahmani* gibi mahlasları kullanarak da yazmıştır. (AVCI, 2022:11)

Eserleri: (YAKAR, 2015:15)

Mevsimler ve Ötesi (1962), Seyran (1973), Sevgi Turnaları (1975), Ay Şafağı Çok Çiçek (1983), Kar Sesi (1983), Zaman Bir Beyaz Türküdür (1984), Dlk yazda (1984), Bir Çift Beyaz Kartal (1986), Menzil (1991), Uzaklara Türkü (1991), Güneşe Uçmak İstiyorum (1993), Şiir Burcunda Çocuk (1993-müşterek), Beyaz Dilekçe (1995), Güneşten Öte (1995), Dolunay Şiir Güldestesi (1996), Leyl ü Nehar Aşk (1997), Aşk Mektupları (1999), İhlamlar Çiçek Açtığı

Zaman, Ay Işığında Serenatlar (2001), Sürgün Vezirin Aşk Neşideleri (2004), Ben Senin Yusuf'un Olmuşum (2006), Gündemde Yine Aşk Var (2008),'dir.

Biyografi: Sabah Esintileri (2015?)

Güldeste / Antoloji / Seçki: Şiir Burcunda Çocuk (Hasan Özbay ve Mustafa Tatçı ile, 1993), Dolunay Şiir Güldestesi (1996).

Hakkında yapılmış tezler ve kitap çalışmaları: Bahaettin Karakoç; Sabah Esintileri, İstanbul 2015, Serdar Yakar, Şiirin Başkenti Kahramanmaraş'ta Dolunay Esintisi ve Bahaettin Karakoç, Kahramanmaraş 2015, Ramazan Avcı, Türk Şiirinin Beyaz Kartalı Bahaettin Karakoç, Ankara 2012, Ayrıca; Seviye (Sayı 6, 1998), Mefkûre (Sayı 11, 2003), Türk Edebiyatı (Sayı 357, 2003) ve Gümüşkalem (Sayı 5, 2010) dergileri Bahaettin Karakoç özel sayıları yayımlayıp şairi çeşitli yönleriyle değerlendirmiştir.

Aldığı Bazı Ödüller: 1962 İsa ve İshak hikâyesiyle Akşam-TKB Edebiyat Yarışması 2.'lik Ödülü, 1983 Kayseri Sanatçılar Derneği Yılın Şairi Ödülü, 1986 Bir Çift Beyaz Kartal'la Türkiye Yazarlar Birliği Şiir Ödülü, 1991 Beyaz Dilekçe şiiriyle TDV Münacaat Yarışması 1.'lik Ödülü, 1993 Kazakistan Büyük Abay Ödülü, 1997 Malatya BB Malatya Konulu Şiir Yarışması 1.'lik Ödülü, 2004 Tarsus Belediyesi Karacaoğlan Onur Ödülü, 2008 ESKADER Şiir Ödülü, 2011 Bursa BB-BED Evliya Çelebi Ödülü, 2011 İLESAM Edebiyat Üstün Hizmet ve Başarı Ödülü.

1951 yılında Hatice Hanım'la evlendi. Dördü kız, beşi erkek olmak üzere dokuz çocuk babasıydı. Nar Yayınları tarafından "Bütün Eserleri" serisi içerisinde kitapların birleştirilmiş yeni baskıları yapılmaktadır.

ÖZLEM KAVRAMI HAKKINDA:

Özlem: "*Bir kimseyi veya herhangi bir şeyi görme, kavuşma isteği*" (TÜRKÇE SÖZLÜK, 2010:253) Özlem, hasret ile aynı anlama gelmektedir. Kişi sevdiği bir kişiye veya nesneye, ayrı kaldığı zaman özlem duymaktadır. Psikolojik bir kavram olarak özlem, kişiyi zaman zaman buhrana sürükleyen bir olgudur. Nitekim bazı özlemi duyulan şeylere kavuşmak mümkün iken; bazısına ise olanaksızdır. İmkansız aşklar, ölümler gibi hadiseler, geriye yalnızca özlem bırakır. Özlemin iyi sonucu, kavuşmak anlamına gelen vuslattır. (*DİNİ KAVRAMLAR SÖZLÜĞÜ*, 2009:603) Vuslatı yani kavuşması mümkün olmayan ayrılıklar olarak, özlemi ölünceye kadar devam eder. Özlem kavramının bu imkansız tarafı, bilhassa özlem duyan kişiyi derinden etkiler. Kavuşma gününe kadar, ümit ve hayal ile devam eden özlem yolculuğu, şairlerin diliyle duygusal bir yapıya bürünür. Baştan aşağı duygu yüklü bir kavram olarak özlem, Usta Şair Bahattin KARAKOÇ'un şiirlerinde yer bulmuştur. Oldukça duygulu ve dokunaklı özlem şiirleri yazan Bahattin KARAKOÇ, bu kavramı şiirlerinde derinlemesine işlemiştir.

Özlem, kavramsal açıdan bakıldığında, insanı derinlemesine etkileyen duygulardan biridir. Duygusal faktörler, hissi şeyler olduğu için tam olarak hissedilen, kalıplara dökülemediğinden tüm özlem kavramsal tahlilleri yarım kalacaktır. Nitekim daha somut ve materyalist şeylerin izahı, çeşitli açılardan incelemelerle ortaya konulabilir ve fakat, özlem gibi manevi atmosferdeki duygusal hisler, tam olarak kelimelere dökülemez. Dolayısıyla pek çok açıdan sayısız özlem kavramı açıklanabilir.

Özlemin sonu iki türdür. Kavuşmak veya kavuşmamak. Nitekim özlem, sonuç odaklıdır. Sonuca odaklandığı için her iki durum da ortaya çıkabilir. Kavuşma ümidiyle insanın duygusal bir kimliğe bürünmesi olarak basit ve kısaca açıklayabileceğimiz özlem, sonu vuslat olması için çaba gösterilen, dualar edilen bir ayrılık halidir. Vuslat ise, bu ayrılığın son bulması, özlemin ortadan kalkmasıdır. (PALA, 2018:476) Ayrılığın neticesi hiçbir zaman kavuşmamak olabilir. Veya ani ölüm gibi hadiselerde, kişi bir daha bu dünyada asla kavuşamaz. Bu durumda özlem, ahirete kalır. Kıyamette kavuşma ümidi, yepyeni bir özlemi beraberinde getirir. Bu sebeple özlem, ne dünyada ne de ahirette bitmeyecek bir olgudur. Bir nevi insanın ümidine dayalı; bir nevi insanın sevgisine dayalıdır. Ümit ve sevgi dolu vuslat beklentisi, özlem kavramının neredeyse tam karşılığıdır.

Son olarak özlem, yüreği yakar, pişirir. İnsanın içini dağlar, çoğu kez üzer. Vuslata kavuşanlar ise buna sabır gösterenlerdir. Nitekim Bahattin KARAKOÇ'un söylediği üzere:

"Pişen yürek kavuşur, esenliğe, Hak nura" (KARAKOÇ, 2017:151)

BAHATTİN KARAKOÇ'UN ŞİİRLERİNDE ÖZLEM ANLAYIŞI:

Baştan aşağı duygu yüklü bir kavram olarak özlem, Usta Şair Bahattin KARAKOÇ'un şiirlerinde yer bulmuştur. Oldukça duygulu ve dokunaklı özlem şiirleri yazan Bahattin KARAKOÇ, bu kavramı şiirlerinde derinlemesine işlemiştir. Şimdi, şiirlerinden örnekler vermek suretiyle, hangi açılardan ve hangi metaforik anlatımlarla bu kavramı ele aldığına bakalım.

İlk olarak, Usta Şair Bahattin KARAKOÇ, özlem ile ilgili olarak, İLK KEZ KAR YAĞIYOR isimli duygusal şiirinin ilk kıtasında, konumuz olan özlemle ilgili olarak şunları ifade etmektedir:

"İki tetik gibi düştüğü vakit göz kapaklarım

Ruhum en derin sulara sana doğru sürüklenir

Düşlerimde sürekli seni kucaklarım

Ki, olanca ağırlığın yüreğime yüklenir" (KARAKOÇ, 2017:34)

Yedi kıtalık bir şiir olan İLK KEZ KAR YAĞIYOR, şairin en dokunaklı şiirlerinden biridir. Şair burada, uykuya daldığı anı anlatmaktadır. Göz kapakları kapanınca yani uykuya dalınca, hisleri ve düşünceleri, ruhuyla beraber sevdiği kişinin vuslatına doğru sürüklenmektedir. Nitekim gün içerisinde sevdiğini o denli özlemiş ve o derece özlem duymuştur ki, uykuya daldığında bile, kendisine vuslat hayalleri kurduran özlemin pençesinden kurtulamamaktadır. Nitekim üçüncü dizede, düşlerinde sürekli olarak sevdiğini kucaklaması ve onun bu hasretinin ağırlığının yüreğine yüklenmesi, yine özlemin insana yaşattığı duygulardandır.

Derin duyguların şairi Bahattin KARAKOÇ, BEKLEYİŞ ismini verdiği meşhur şiirinde, yine özleme yönelik şu ifadelerle yer vermektedir:

"Nerdesin tedirginliğimi öpen güzel

Bağbozumu sal sal üzümler tepen güzel

Sen gelirsin diye yürek sürdüm fırına

Çam çanağa bengi bengi özedim kına...

Sürmeli keçiden süt sağdım iki güğüm

Hasretinle hayalinle oldum kördüğüm

Can evimi nasıl döşedim ah bir göresin

Gel ki yaprak dökken dallar tekrar göversin." (KARAKOÇ, 2017:74)

Bahaettin KARAKOÇ, bu şiirinde baştan aşağı özlem ve hasret temasını işlemiştir. Özlemin kapsamını geniş tutmuş ve etkilerini manevi bir dille aktarmıştır. Alıntı yaptığımız şiirin ilk beytinde, Neredesin? sorusu göze çarpmaktadır. Nitekim özlemi duyulan kişi, beklenen kişidir. Hemen ikinci beyitte, beklenen sevgilinin geleceğinden, yani vuslattan ümidi kesmeyen, özlemin neticesi olan vuslata kavuşacağına inanan bir şahıs görülmektedir. Nitekim sevgili gelmeden önce fırına yürek sürmek gibi birtakım hazırlıklar yapılması bunun habercisidir. Özlemi çekilen şeye sabretmek, onu elde edeceğinin bir göstergesidir. (KUŞEYRİ, 2009:224)

Üçüncü beyitte hasret ve hayal ikilisini görmekteyiz. O halde denebilir ki özlemin aynı olan hasret, beraberinde tahayyül mekanizmasını da çalıştırır. Nitekim özlem, hayal kurdurur. Son beyitte ise yapmış olduğu hazırlıklardan sonra, yaprak dökken ağaçların tekrar gövermesi yani yeşillenmesi anlatılır. Bu durum şuna işaret eder ki ağaçlar, kış aylarında yapraklarını tamamen döküp kendini uyku moduna alır. Dışarıdan bakıldığında ölmüş bir ağaç görülebilir. Fakat ilkbahar geldiğinde ağaçlar canlılıklarını gösterir. Şair burada, özlemini duyduğu kişinin gelmesiyle, tıpkı kuru bir ağacın yeşillenmesi gibi hayat bulacağını dile getirir. Bu durumda beklenen kişi, ilkbahara benzetilmiştir. Ağaçlar ise çiçek açmak için ilkbahara muhtaçtır.

Türk Edebiyatının Beyaz Kartalı Bahattin KARAKOÇ, O ESKİ BAYRAMLARI DÜŞÜNÜRKEN isimli, geçmişe özlem duyarak yazdığı hasret kokulu şiirinde, özlemini şu ifadelerle dile getirmektedir:

*" Nerede o eski bayram suları
Nur yüzlü büyükler gül yüzlü çocuklar
Hangi gemilere binip gittiler
Peşlerine takıp en tatlı rüzgarları
Yerlerinde yeller esiyor eski evlerin
Ve bize göre değildir yenileri
Nedir bu kopukluk, bu çaresizlik
Anlatsın bize bunu birileri
Hani bayram sabahı kabir ziyaretleri
Hani herkes için yapılan tatlılar
Pınar yolu تنها neden acaba
Bir baskın mı yaptı kötü atlılar" (KARAKOÇ, 2017:137)*

Uzunca bir şiir olan O ESKİ BAYRAMLARI DÜŞÜNÜRKEN şiiri, esasında çok acıklı ve duyguludur. Nitekim gün geçtikçe materyalleşen, maneviyatını ve geleneğini yitiren insanoğlu, o eski sıcak ve samimi insan ilişkilerini özlemektedir. Özlem, yalnızca hasretle beklenen şey değildir. Özlem aynı zamanda geçmişin güzelliklerini yakalayamamaktır. Özlem yalnızca geleceğe yönelik olmaz. Geçmişin özlemi belki de çok daha ağırdır. Nitekim gelecekte, özlemi çekilen şey, vuslat ile ulaşılır fakat geçmişin özlemi, özlenen şeyi geri getirmez. Tıpkı şairin bahsettiği üzere eski bayramlar, çok daha samimi ve hoş iken, insanlar bu denli kıymetli iken, küçüğü - büyüğü tüm insanların neşesi ve güzelliği artık bulunmaz olmuştur. Bu durum eskinin övülmesi ve dolayısıyla özleminin duyulmasına sebep olmuştur. Hemen ikinci kıtada eski evlere, üçüncü kıtada ise bayram günlerine, kabir ziyaretlerine ve başı kalabalık pınarlara özlem görülmektedir. Mazide kalan güzellik, tıpkısı gibi geri gelmediği için, geçmişe duyulan özlemle ilgili yazılan şiirlerin çok daha etkili ve duygulu olduğu kanaatindeyiz.

Özlemlerin en acısı, belki de en büyüğü olan gurbet, Usta Şair Bahattin KARAKOÇ'un HER AY ŞAFAĞINDA BİR BEYAZ TURNAYIM BEN isimli mükemmel şiirinde şu dizelerle ifade edilmiştir:

*"Allı turnam bizim ele varırsan
Şeker söyle kaymak söyle bal söyle
Böyle der türküyle garibin biri*

Dilsizi söyletir bu hasret böyle.

Fırat'ta boğulmuş bir yol işçisi

Haber acı, kader buymuş, Hal böyle.

Yayla yollarında kaldım yalnız

Eşe dosta malum olsun halimiz

Böyle der türküyle garibin biri

Dilsizi söyletir bu hasret böyle

Kars'ta Erzurum'da aşıklar ile

Sarı saza her havadan çal söyle

Her ay şafağında bir turnayım ben

Bana derler beyaz beyaz gül söyle" (KARAKOÇ, 2017:171)

Şiirde altını çizdiğimiz dizeler, esasında birer halk türküsüdür. Türkülerden bazı kesitler sunmakla şair, gurbet özlemini çok daha iyi yansıtmıştır. Nitekim bu türküler, gurbet ozanlarının kaleminden dökülmüştür. *Dilsizi söyletir bu hasret böyle* dizesi, memleket özlemini ortaya koyar. Hatta kişi dilsiz olsa bile, dile gelip konuşur, çektiği gurbet acısını bu türkülerin referansıya söyler. Kars ve Erzurum gibi Türkiye'nin çeşitli illerinin ismini zikretmekle, bu illerin gurbet ezgileri ile dolu olduğunu vurgular. Nitekim özlem, hasreti çekilen şey, en başta ata ocağı olan ve herhangi bir sebeple ayrı kalınan topraklardır. Her vatan evladı, memleket özlemini çekmiş ve bilmektedir. Nitekim her bir insanı, doğup büyüdüğü topraklara bağlayan bir bağ vardır. Bu bağın kopması gurbeti, gurbetin olması ise özlemi getirir. En büyük özlemlerden biri şüphesiz, kişinin gurbetteyken memleketine duyduğu özlemdir.

Son olarak şairin 1984 yılında kaleme aldığı AY ŞAFAĞINDA TURNALAR isimli meşhur şiirinin ilk kısmına bakalım:

"Has dostların hepsi erken kalkıp gittiler

Ay şafağında raks eden beyaz turnalar gibi

Bense senin için kaldım gerilerde

Senin dostluğunun iffeti için" (KARAKOÇ, 2017:396)

Bahaettin KARAKOÇ, bu şiirinde sevdiği kişiye olan özlemini, onu geçmişte aramakla ortaya koymaktadır. Hasret Şairi Bahaettin KARAKOÇ, tüm dostları onu terk etse de, geçmişin karanlığında, sevdiği kişiye olan özlemiyle bütünleşmiştir. Gelecek zamanda vuslat olmayacağını çaresizce kabullenen şair, geçmişteki anıları tazeler ve ümidini geçmişine bağlar. Böylesi dokunaklı ve hisli bir durumdur. Senin için gerilerde kaldım demek, *gelecekte özlem bitmeyecek, bunu biliyorum. Fakat ben senin geçmişteki vuslat hayalinle*

geçmişte yaşıyorum demektir. Bunca mühim duyguyu, ancak bir şair; böylesi tatlı bir anlatıyı ancak Bahattin KARAKOÇ yazabilirdi.

Özlem çok yönlüdür. Geçmiş ve geleceği kapsayabilir. Gelecekte özlemi bile yaşamayan, bundan dolayı geçmişteki anıların özlemine duyan bir çaresizlik, özlemin ne kadar şiddetli olabileceğini ortaya koymaktadır.

SONUÇ

Bahaettin KARAKOÇ (Bilinen Adıyla Bahattin KARAKOÇ) 20. asır Türk Şiir ve Edebiyatının önde gelen şairlerindendir. 5 Mart 1930 tarihinde Türkiye'nin güneydoğusunda bulunan Kahramanmaraş ilinin Elbistan ilçesinde, yine kendi gibi meşhur şairler olan Abdurrahim KARAKOÇ ve Ertuğrul KARAKOÇ'un kardeşi olarak dünyaya geldi. 88 yıllık ömrüne oldukça fazla eserler sığdıran Usta Şair Bahattin KARAKOÇ, 16 Ekim 2018 tarihinde hayata gözlerini yummuştur. Mezarı, memleketi Kahramanmaraş'ta bulunan Şeyhadil Mezarlığındadır.

Seyran, Kar Sesi, Bir Çift Beyaz Kartal, Beyaz Dilekçe ve Leyl ü Nehar Aşk gibi pek çok önemli şiir kitabına imzasını atmış olan şairin kalemi oldukça güçlüdür. Sitem, kahır, ayrılık, kavuşma ve hasret gibi temaları, şiirlerinde ustalıkla işlemiştir. Pek çok ödüle layık görülmüş, eserleri özellikle Türk Halkı tarafından benimsenmiştir.

Özlem, hasret ile aynı anlama gelmektedir. Kişi sevdiği bir kişiye veya nesneye, ayrı kaldığı zaman özlem duymaktadır. Psikolojik bir kavram olarak özlem, kişiyi zaman zaman buhrana sürükleyen bir olgudur. Nitekim bazı özlemi duyulan şeylere kavuşmak mümkün iken; bazısına ise olanaksızdır. İmkansız aşklar, ölümler gibi hadiseler, geriye yalnızca özlem bırakır. Vuslatı yani kavuşması mümkün olmayan ayrılıklar olarak, özlemi ölünceye kadar devam eder. Özlem kavramının bu imkansız tarafı, bilhassa özlem duyan kişiyi derinden etkiler. Kavuşma gününe kadar, ümit ve hayal ile devam eden özlem yolculuğu, şairlerin diliyle duygusal bir yapıya bürünür. Baştan aşağı duygu yüklü bir kavram olarak özlem, Usta Şair Bahattin KARAKOÇ'un şiirlerinde yer bulmuştur. Oldukça duygulu ve dokunaklı özlem şiirleri yazan Bahattin KARAKOÇ, bu kavramı şiirlerinde derinlemesine işlemiştir.

Bahattin KARAKOÇ, bazen sevdiği kişiye, bazen doğduğu topraklara, bazen geçmişe, bazen geleceğe, en çok da vuslata özlem duymaktadır. Tüm bu hasret ve özlemini, çalışmamızda anlatmaya çalıştığımız üzere derinlemesine işlemiş, şiirlerine eklemiştir.

KAYNAKÇA:

AVCI Ramazan, *Bahaettin KARAKOÇ'un Şiirlerinde Kartal İmgesi*, Bürküt Türk Dünyası Dergisi, sayı 1, Bursa 2022.

AYDEMİR Süleyman, *Bahattin KARAKOÇ'un Şiirlerinde Metinlerarasılık*, Trakya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Edirne 2019.

DİNİ KAVRAMLAR SÖZLÜĞÜ, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, İstanbul 2009.

İNCİSOY Ahmet, *Bahaettin KARAKOÇ'un Bir Çift Beyaz Kartal Adlı Şiir Kitabının Söz Varlığı*, (Yüksek Lisans Tezi) Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Kahramanmaraş 2022.

KARAKOÇ Bahaettin, *Kar Sesi*, Nar Yayınları, Ankara 2017.

KUŞEYRİ Abdulkerim, *Risale*, Semerkand Yayınevi, İstanbul 2009

NARLI Mehmet, *1950 Sonrası Türk Şiirinde Bahaettin Karakoç*, Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yüksek Lisans Tezi, Kahramanmaraş 1996.

PALA İskender, *Ansiklopedik Divan Şiirleri Sözlüğü*, Kapı Yayınları, İstanbul 2018.

TÜRKÇE SÖZLÜK, Hazırlayan:Sebahattin ÖZAFŞAR, İlk Adım Yayınları, İstanbul 2010.

YILDIRIM Aytaç Dinç, *Bahaettin KARAKOÇ'un Şiirlerinde Sıra Dışı Bağdaştırmalar*, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2005.

YAKAR Serdar, *Dolunay Esintisi Ve Bahaettin KARAKOÇ*, Kahramanmaraş Büyükşehir Belediyesi Yayınları, Kahramanmaraş 2015.